

Tři Voříšky pro Popelku

Verze 20091204

Pozice otáčka:

	1. STATEK kuchyně	2. LES	3. CESTA	4. STATEK pokoj	5. LES	6. STATEK pokoj	7. ZÁMEK salon	8. STATEK pokoj	OBSAZENÍ
Popelka 1	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	Tereзка Lukešová
Popelka 2	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	Zuzka Fudyová
Macecha	✓			✓		✓	✓	✓	Petr Bürger
Dorka	✓			✓		✓	✓	✓	Honza Korčák
Vincek	✓			✓				✓	Milan Olexa
Rozi	✓							✓	Laďa Pouzar
Kuchťík	✓							✓	Radek Maruna
Lid	✓							✓	?
Hlas	✓								?
Princ		✓	✓		✓		✓	✓	Petr Němec
Vítek		✓	✓		✓		✓	✓	Martin Žižka
Kamil		✓	✓		✓		✓	✓	Marek Tovaryš
Lovčí					✓				Martin Kouba - mluvič, Studených - koně
Královna	✓		✓				✓		Markétka Oklešťková
Král	✓		✓				✓		Hynek Joch
Preceptor	✓	✓	✓				✓	✓	Jan Vozábal
Droběna							✓		Andy Schneiderová
Paní z CK							✓		Katka Lukešová
Dvořané							✓		Fioretto
Tajtrlík				✓				✓	Jarda Šakal Jílek
Jurášek						✓	✓		Studených
Holoubci	✓					✓			děti do 12 let
Srna		✓							Lád'ovo kozy
Orel									Lád'ja kontra Lukeš
Kočár a koně									Studených
<p>Ostatní role budou vymyšleny na zkouškách: např. pro Míru Maurera, bráchy Koubů a jejich křeholky, Danu Šrotovou a další skvělé přátele Seskupení Proradost</p>									

Scénář: Andrej Lukeš, Milan František Olexa

Režie: AnLu, JaVo, LaPo

Inspice, nápověda: Andrej Lukeš

Hudba: JaVo

Hudební skupina: Láďa Jantač

Zvuk a technika: Bohumír Kabeš, Dušan Losenický ... ???

Pyrotechnika: Zdeněk Štěpánek, Jirka Honc

Zootechnika: Věrka a Ivan Studených, ZOO Pouzar-Pecha-Tovaryš

Kostýmy: kostymérna MDČK – Kateřina Slavíková, Alena Vychopeňová, Hana Ambrůžková

Točmistr: točmistr pan Drtina

Zástupce SHZ: Pavel Slavko, Jiří Olšan

Kamery: Ondra Lukeš, Richard Kordík, Lenka Nováková, Zdeněk Štěpánek ???

Fotografové: Jaroslav Sýbek, Slavomír Kubeš, David Weis, Radek Dvořáček, Iva Dvořáčková, Leona Ševčíková, Lubor Mrázek ... ???

Pořadatelé a pokladny: ..

Kronika: Lenka Nováková

Důležité termíny pro všechny:

23.1.2010, 14.30 – 1. Zkouška, zkušebna MD – účast nutná VŠICHNI
(poté tech. Porada o kostýmech a rekvizitách)

30.1.2010, 14.30 – 2. Zkouška – účast nutná VŠICHNI

6.2.2010, sraz 9.00, generálka 11.00, akce 14.00, likvidace 16.00, U Báby
20.00 – účast nutná VŠICHNI

1. STATEK kuchyně (dole u fontánky, stáj je za křovím více vlevo)
(Macecha vyjde na scénu a volá)

Macecha: Vincku (ten je nahoře), ještě nejedou?

Vincek: Nevidět živou duši, jemnostpaní

Macecha: Přijď mi říct hned, jak se průvod objeví pod lesem

Vincek: Jak poroučíte. (kuchtík rozbíjí mísu)

Macecha: Kdo to byl?

Popelka: Maminko to já, prosím vás odpusťte mi to

Macecha: Na mou věru, nevím, jestli jsi tak nešikovná nebo to děláš naschvál. No jo, to mi nechal tvůj nebožtík táta dědictví...

Popelka: Tatínka nechte nepokoji, nechal vám celý statek a mlejn!

Macecha: Jak to se mnou mluvíš?! Tak abys věděla, ty časy minuly, kdy s tebou otec jezdil po lesích, učil tě střílet kuší a vyvádět samé blázniviny jako bys byla kluk. Teď jsem tady paní já a ty jsi děvečka, nic víc. Přikládej do kamen a hled' si popela. Ukaž to sem. (sype hrách do popela) Do oběda to přebereš a přijdeš odprosit (Macecha a Dóra odchází)

Dorka: Snad by ses nerozčilovala kvůli takové umouněné Popelce.

Rozi: To víš holka, nevlastní máma je halt nevlastní...

Popelka: Vždyť její Dora taky nebyla tatínkova a měl ji rád.
(Jen Popelka zůstane na scéně, přilétají holubi a separují luštěninu)

Popelka: Kamarádi...hrách na ošatku, popel do džberu. Jste hodní... (mizí k Juráškovi do stáje, holoubci odletí)

Hlas: (z dálky) Už jedou! (osazenstvo statku se vrací na scénu)

Vincek: Už jsou tady!

Macecha: Dorinko, všechno v pořádku?

Dorka: Hlavně mi řekni který je princ
(přijíždí panstvo)

Macecha: Tak honem! Hluboce se pokloň a nezapomeň se usmívat.

Král: Kde je princ, preceptore? A Kamil s Vítkem?

Preceptor: Nevím Veličenstvo. Celou cestu jsem držel výklad o vybraném chování, a jak jsme jeli kolem lesa urození pánové najednou nikde.

Král: Okamžitě najít, ostře pokárat...ne, ne, to zařídím sám.
(Preceptor odchází hledat panstvo)

Macecha: Veličenstvo, ani neumím povědět, jak nevýslovně jsme se na vás těšili, tuhle Dorinka nemohla ani dospat... A nejjasnější princ neráčil tentokrát s vámi přijet?

Král: I ráčil, ráčil, ale trochu se cestou zdržel studiem přírodních krás.

Macecha: Jaká škoda. Celý rok jsme se těšili, až zase pojedete kolem mého statku na zámek. Jednou se mi o tom dokonce zdálo. Vaše královské Veličenstvo se ráčilo na Dorinku usmát a pravilo: Přijď, děvenko, rádi tě uvidíme.

Král: Dobře, tedy, rádi vás uvidíme

Královna: Díky za pohoštění, snad abychom jeli dál.

Macecha: (*k Dorce*) To pozvání na ples máme v kapse a nakonec kdo ví, jestli mezi tolika panstvem nepadneš někomu do oka.

2. LES (cesta k jezírku)

(*Popelka pozoruje prince a spol. a zbrání trefení laně*)

Kamil: Kde je vaše pověstná muška, princ?

Princ: Hele, hele, (*k Popelce*) za ní! (*pronásledovatelé najdou Popelku u stromu*) Vždyť je to malá holka

Kamil: Neopeřený kuře

Vítek: Neopeřený kuře, pískle (*Popelka atakuje prince*)

Princ: A podívejme, ono by se to chtělo prát

Kamil: Ono by to možná chtělo pětadvacet

Popelka: Až naprší a uschne, pitomci! (*odjíždí na princově koni*)

Princ: Co to děláš! Seskoč, shodí tě, to špatně skončí, srazí si vaz Toho grošáka se bojí i štolba. (*Popelka pouští koně*) To jsem blázen, poslouchal ji jak beránek. Divoška.

Vítek: Zasloužila by

Princ: Jedině metál pánové, jak nás doběhla.

Preceptor: Výsosti, co mně to děláte, Výsosti, vaše stúdium!

Princ: Do lesa (*Chtějí zmizet, ale než tak učiní, přijede kočár a princ je odchycen*)

3. CESTA (Okolo otáčka, proti směru hodiněk)

(feudálové na saních odjíždí doprava ze statku, synchronně s otáčením)

Král: *(k princí)* Nestydíš se vyvádět jako malý kluk? Já v tvých letech jsem už ...

Král: a Princ: ... nesl na ramenou břímě vlády.

Král: Však ti spadne hřebínek, až tě oženíme. Zkrotli jinačí bouřliváci.

Princ: Ctím tvou vlastní zkušenost.

Král: Pánové, doufal jsem, že věnujete pozornost spíše studiu diplomacie a dvorské etikety... Kde je preceptor?

Vítek: Že se zase někam zatoulal?

Princ: *(ke královně)* To mi jen tak vyhrožuje nebo mne chce opravdu oženit?

Královna: Ne, tentokrát to myslí vážně. *(feudálové končí na zámku)*

4. STATEK pokoj (prostor před Belarií a oblouky pod chody)

Macecha: *(k Vinckovi)* Toho kmentu kup celý štůček, potom dvě cívky zlatých nití. A sametu třicet loket, aby stačil i na vlečku, nejlíp tmavomodrý

Dorka: Ale mamá já nechci sametový, já chci atlasový

Macecha: Samet je pro mne Dorko. A hlavně Vincku, čtyřicet loket nejdražšího atlasu blankytné barvy...

Dorka: Čtyřicet loket je málo

Macecha: No tak vem padesát. Vidíš, na to bych zapomněla, širokou zlatou portu, deset loket

Dorka: A mě ty stříbrný spony na střevíčky

Macecha: Krejčířce řekni, že pro ně přijedeš pozítří, do plesu není daleko. Na nic nezapomeň!

Vincek: *(k Popelce)* A co tobě, tobě nemám koupit ve městě nic?

Popelka: Čelenku a perly a šaty s vlečkou. Už je vidím, jak mne přemlouvají, abych s nima šla na ples.

Vincek: Přece bys kvůli tomu neplakala. Kdyby to bylo na mne, tak bych ti přivez co by sis jenom přála, na mou duši.

Popelka: Tak mi třeba přivez to, co ti cestou cvrnkne do nosu.

(Vincek odjíždí vlevo. Ostatní potichu na scéně Popelka se popelí další dle libosti. Předěl v čase-třeba klapot kopyt, řehtání, hluk tržnice ap. Vincek se vrací s plným batohem, cestou ho cvrnknou do nosu tři kokosy.

Pantomimicky se rozpomene a sebere je. Vrací se na statek, Macecha s Dorkou vybalují batoh)

Dorka: Jako pavučina

Macecha: *(k Dorce)* Odstup trochu, tak...otoč se...

(k Popelce) Žádný lelkování, koukej si pospíšit! To je hrůza.

Vincek: Popelko, podívej, co jsem ti přinesl. Cvrnkly mne přímo do nosu, zrovna když se mi zdálo, že ti jdu na svatbu.

Macecha: Cos jí to dal? Ukaž! Ó pěkný dárek, jako pro veverku...

Dorka: Mami, ty jsi zapomněla koupit nový náhrdelník a prsten. Zavolej šafáře, ať dá zapřáhnout. Zajedeme do města.

Macecha: *(k Popelce)* Co okouníš, pořádně zameť. Řekla jsem pořádně!

(Popelka silně zametá a práší, Macecha a Dorka mizí. Na scénu se přichomejtá Tajtrdlík a ometá se okolo stolu s jídlem)

Popelka: **Tajtrdlíku nezlob!** *(Popelce vypadne první kokos-nebo ho mrští po psovi? Pyrotechnika a zvuk. Popelka zvedne myslivecký kabát, klobouk a kuš, Tajtrdlík kouká poněkud zmaten).* **To všechno je moje?** *(Oba usoudí, že ano a tak se Popelka hned se obléká)* **Jak se ti líbím Tajtrdlíku.**

5. LES (cesta k jezírku)

Princ: *(střílí na běžící lišku a trefa)* První rána *(liška padne)*

Lovčí: Teď ještě ulovit dravého ptáka a vaše Výsost bude králem dnešního lovu. Tento vzácný prsten věnuje jeho Veličenstvo střelci, který první skolí dravého ptáka.

Kamil: První rána *(vedle)*

Vítek: Druhá *(taky vedle)*

Princ: Třetí *(dlouze míří)*

Vítek: Jste na řadě princí

Princ: Už je moc vysoko *(Popelka přesto střílí a pták spadne)*

Princ: Čí je to šíp?

Popelka: *(vyleze z lesa)* Odpusť mi to...

Princ: Kdo jsi?

Popelka: Myslel jsem, že už nechceš vystřelit.

Lovčí: Výsosti, budeme pokračovat v lovu?

Princ: Ne, nejlepší střelec už ukázal, co umí. Prsten! *(dává)* Patří ti právem!

Popelka: Mrzí mne, že se zlobíš.

Princ: Vidíš ty šišky na špici? Troufl by sis?

Popelka: Hm, to u nás dokáže malá holka.

(střílí na šišky, ty se rozprskávají (Pyrotechnika) a zatímco ostatní očumují sestřelené šišky, Popelka se vytrácí do lesa)

6. STATEK pokoj (prostor před Belarií a oblouky pod chody)

Macecha: Popelko, podej ty knoflíky... (*dámy se oblékají*)

Dorka: Popelko, ty stříbrný nítě

Macecha: Popelko, náhrdelník...no tak, nezdržuj.

Dorka: (*k Popelce*) Řekni, chtěla bys jet na ples? Řekni, chtěla?

Popelka: Já vím, že mě nevezmete. Ale aspoň pod oknem mi dovoďte jen se podívat.

Macecha: A kdo to uklidí? Když se ti zdá, že máš málo práce dostaneš přidáno. Než se vrátíme, nechci tu vidět ani zrníčko. Čočku zvlášť, kukuřici zvlášť.

Dorka: A já ti zítra povím, kolikrát jsem tancovala s princem.
(*Kromě Popelky všichni odchází*)

Popelka: To nesesbírám ani za týden (*přilétají holubi*) Holoubci moji, vy jste mi přišli na pomoc? Kukuřici do ošatky, čočku do misky. Bez vás bych si s tím těžko poradila. Děkuju vám.
(*Pohrává si s kokosy*) Tatínek se vždycky smával, že k první muzice pojedou na Juráškově jako husar. (*cink, oblek, a už jede na Juráškově, který zčistajasna stál pod schody již osedlaný*) Jurášku, kde ses tady vzal, a kdo tě osedlal?

7. ZÁMEK salon (cesta k jezírku)

Preceptor: Urozená paní z Černého lesa s dcerou Čestmírou;
Baronka z Kratihájů s vnučkou Slavěnou; paní na
Žemlově s dcerami; Pán na Bosákově s dcerou Krasavou.

Král: Netvař se jako bys žvýkal šťovík, usmívej se trochu

Princ: To bych rád viděl, na kterou by ses usmíval, kdyby tě s ní chtěli oženit. Tati, prosím tě, odložíme to o rok.

Preceptor: Hraběnka; Statkářka...(*princ vyloudí nádherný škleb*)

Macecha: Všimla sis, jak se na tebe usmál?

Preceptor: Paní z Krumlova s Droběnou

Královna: Nejlepší bude, když svému temperamentu popustíš uzdu v kole.

Preceptor: Jeho Veličenstvo vás nyní zve k prvnímu tanci. Hudba!

Král: (*hudba sice zní, ale princ otálí*) No tak, je to nezdvořilé.

Královna: Podívej, ta hezká blondýnka s modrou vlečkou

Princ: Jak si mám vybrat, půjdu poslepu. (*trefí Droběnu a tančí*)

Král: Vidím, že do dneška jsem neznal princův vkus

(Gott zpívá, probíhá rej, princ trsá. Popelka vchází na scénu, projde kolem ochranky, způsobuje kolize personálu a čumilů)

Královna: Už se nad ním prosím tě slituj

Král: Jen ho pěkně nech. Aspoň s ním bude rozumnější řeč
(dohraje hudba, Princ odchází středem a málem sestřelí Popelku)

Popelka: Dobrý večer, Výsosti, děkuji vám za pěkné přivítání

Princ: Totiž, já vás... Promiňte, překvapila jste mne.

Popelka: Já myslela, že mi jdete vstříc

Princ: Ne, naopak, chtěl jsem odejít

Popelka: Tak to vás nesmím zdržovat

Princ: Ale už nechci. Smím prosit?

Popelka: Nebylo by to lepší s hudbou?

Princ: Proč nehrají, preceptore?

Preceptor: Hrajte! *(Princ a Popelka tančí, ostatní koukají)*

Král: Já ho nepoznávám...

Královna: Dělá jen to, co sis přál

Král: Ale kdo je ona?

Královna: Jsi nedočkavější než tvůj syn...

Princ: Kdo jste?

Popelka: Chcete mne zpovídat nebo tančit?

Princ: Povězte mi, kdo jste

Popelka: Proč to chcete vědět?

Princ: Protože jsem si právě teď vybral nevěstu

Popelka: Na něco jste zapomněl. Zeptat se nevěsty jestli vás chce

Princ: Vy byste mi dala košem?

Popelka: To by byla ale troufalost, co? Dám vám hádanku.

Po první: Tváře umouněné od popela ale kominík to není

Po druhé: Klobouk, luk a kamizola ale myslivec to není

Po třetí: Šaty s vlečkou stříbrem vyšíváné, ale princezna to není, jasný pane. *(princ jen neuvěřitelně tupě zírání)* Škoda.

Dokud nebudete znát odpověď na mou hádanku.

Sbohem. *(Popelka prchá, cestou přijde o baganče)*

Princ: Rychle na koně *(Gott exhibuje)*

8. STATEK pokoj (prostor před Belarií a oblouky pod chody)

Princ: *(buší na vrata)* Otevřete, otevřete, otevřete!

Vincek: Co tu chcete?

Princ: Krásnou princeznu. Přijela sem chvíli přede mnou

Vincek: Princeznu? Tady?

Kuchtík: Tak ať si najde tu svou princeznu *(Přichází osazenstvo)*

Vítek: Počkejme do rozednění, ráno moudřejší večera.

Princ: Ne, musím ji najít. Chci vidět všechny ženy a dívky.

Vincek: Prosím Výsosti, tady jsou

Vítek: Věru nevím, jak si poradíte. *(přijíždí macecha s Dorkou)*

Princ: Poznám ji podle střevíčku. Které padne, bude moje žena *(zkouší)* Už zkoušely všechny. Opravdu už tu žádná není?

Vincek: Jakkak by ne, Výsosti. Popelka.

(hledá se Popelka. Ta byla zmermomocněna macechou a Dorkou. Poté macecha s Dorkou vylezou ven, princ čile reaguje a jde za nimi)

Princ: Přece to nebude marná cesta. *(k Dorce)* Odkryjte tvář

Macecha: Proč?

Princ: Abych ji poznal

Vincek: Zkuste ji střevíc *(Princ jde k Dorce)*

Macecha: Jed! *(princ a spol. je pronásledují mimo scénu. Klapot kopyt, řehotání, pád do vody, panika, výkřiky nevole i vole. Mezitím se Popelka osvobodí a Tajtrlík přináší poslední kokos.)*

Popelka: Ale to je poslední! *(pouští ho na zem, zvedá šaty šaty)* Ale to jsou svatební!

Princ: *(mimo scénu k Dorce, nevidí Popelku)* Ty nejsi moje nevěsta!

Kuchtík: Hele, hele Výsosti!

Popelka: Přinesl jsi mi střevíček? A už znáš odpověď na hádanku? Tváře umouněné od popela, ale kominík to není.

Princ: Tenkrát v lese, ta malá holka

Popelka: Klobouk, luk a kamizola, ale myslivec to není

Princ: Tos byla také ty, ten mladý čarostřelec

Popelka: Šaty stříbrem vyšívané, ale princezna to není. Kdo je to?

Vincek: Naše Popelka

Princ: Taky moje, jestli mne budeš chtít

Lid: Hurá *(a jiné nadšení. Princ a Popelka mizí na koních, když jsou asi na půl cestě mezi otáčkem a jezírkem vyleze preceptor)*

Preceptor: Výsosti, za chvíli začíná výuka dějepřavy!
